

Tich & spol

DATABÁZA DIVADELNÝCH HIER

**AUTORSKÉ PRÁVA NA HRY SÚ VYHRADENÉ. ŽIADEN TEXT NESMIE BYŤ
POUŽITÝ NA ĎALŠIE ŠÍRENIE BEZ PREDCHÁDZAJÚCEHO PÍSOMNÉHO
SÚHLASU AUTORA.**

All right reserved.

Vynechali sme niektoré strany a v prípade, že chcete s textom pracovať a ďalej ho šíriť, ozvite sa nám, prosím mailom: tichoaspol@gmail.com. Ďakujeme za pochopenie.

Miloš Janoušek

Paťa a piráti

alebo Koho stretneš na povale...

OSOBY:

PAŤA, žena zo súčasnosti so záporným postojom k povale

BARTOLOMEO, starý pirát na penzii

ČIERNA BRADA, druhý starý pirát a tiež na penzii

POGO, pomocník pomalšieho myslenia

Prvý obraz

Prítmie. Vonku prší, vyčíňa búrka. To však, čo sa týka zvukov, nie je všetko. Za hlasného rachotu, hlomozu a padania všetkého možného prichádza na scénu Paťa. Nie je to ani tak prichádzanie, ako čosi medzi ponevieraním sa a najmä cúvaním pospiatky. Paťa teda vcúvava na scénu,

v rukách nesie kôš na prádlo, ktorý je naložený kopcom. V ruke má baterku alebo sviečku, ktorou sa pokúša osvetliť tmavé kúty povaly. Pritom si vedie monológ.

PAŤA: Tak. A je to jasné. To sa môže stať len mne. Nikomu inému, iba mne. Na svete je 6 miliárd ľudí (*zháči sa, chvíľu v duchu niečo prepočítava*), áno - 6 miliárd ľudí a pršať začne akurát mne a akurát vtedy, keď chcem vyvesiť prádlo. To som celá ja. Vlastne – všetko to začalo ešte oveľa skôr. Keď som začala prať a pokazila sa mi sušička. No a dá sa vysušiť prádlo bez sušičky? Nedá... To mám do neho fúkať alebo čo? (*zháči sa*) Čo to bolo? Netopier alebo vrtuľník? Aha, vrtuľník - tak to mi odľahlo! (*Pokračuje v monológ*) Povedala som si - dobre teda, vysuším ho na slnku. Vyjdem von a tam čo? Tam to, teda tam dážd'!! Leje ako z konve. Čo z jednej - z desiatich, dvadsiatic, TRIDSIATICH koniev!! Hotová potopa sveta. A kde mám teda sušiť, há? No kde, keď je sušička pokazená a vonku prší?

Vtedy som si spomenula na recept mojej babičky, ktorá sušila prádlo na povale. No len si predstavte - na po-va-le! Dobré teda, vravím, prežila to babička, prežiješ to aj ty, Paťka. Za tie roky, čo tu bývam, ma na povalu síce nikto nedostal, ale raz k tomu dôjsť muselo. (*Strasie sa*) Neprijemné miesto. Vždy odtiaľto idú všelijaké zvuky. Vrzganie, čľapkanie vody, (*stíšeným hlasom*) dokonca sa mi raz zdalo, že som počujem spev...

Natáhuje špagát, potom sa nervózne začne obzerat'.

Normálne som mala chvíľu pocít, že tu niekto je. (*Pozerá do tmy, podíde až k divákovi.* Zblízka sa im pozerá do tváre. Potom ul'ahčene) Nikto. Ani noha. To budú asi len tie netopiere... Alebo vrtuľníky? (*Uprene pozrie jednému z divákov do tváre, potom skonštatuje*) Netopiere. Na povale bývajú len netopiere. (*Spieva*)

PIESEŇ O POVALE

Povala je čierna diera
v ktorej sa stráca čas
jama, kde vždy sa zbiera
čo stratil každý z nás

Povala je veľké more,
čo hltá spomienky
a všetko – zdravé či choré –
skladá si do zbierky

R.:
Platne a plyšové mačky
socha, čo stratila tvár
storočné plechové hračky
kalendár
Dáždniky a staré knihy
klobúk i práchnivá kosť
všetko je skrátka a dobre
minulosť

Povala ukrýva svety
kam nikto nechodí
spoznať ich znamená prejsť len
ešte pár poschodí

Ako vešia prádlo, odsunie akúsi dosku a za ňou sa objaví Bartolomeo. Sedi na stoličke, nohy v lavóre. Číta staré noviny. Bartolomeo na ňu pokojne pozrie a pozdraví.

BARTOLOMEO: Dobrý deň. *(Nasliní si prst, prevráti list a číta ďalej)*

PAŤA: *(vydesene)* Čo - čo to je?

BARTOLOMEO: *(udivene sa obzerá)* Kde?

PAŤA: *(ukazuje trasúcim sa prstom na Bartolomea)* T-t-tu!!!

BARTOLOMEO: *(ešte sa chvíľu nechápavo obzerá okolo seba, potom pochopí)* Aha!?! - stolička. *(Nechápavo pokrúti hlavou a odfrkne)* Tsss - to sú dnes ľudia... Ako keby ešte nevideli stoličku. *(Skúmavo ešte raz preštuduje stoličku pod sebou, nič zvláštneho však na nej nevidí, tak len pokrčí ramenami a chce čítať ďalej).*

PAŤA: Nie stolička, ale toto... Vy!!

BARTOLOMEO: Toto? Kto je Toto? *(pochopí, ukáže na seba)* Aha toto...! Teda ja! Takže ja som Toto. Neuveriteľné. Kto by to do mňa povedal? Ja teda nie. *(Skúša)* Toto, choď sa najesť! Toto - vybehni na stožiar! Toto, tri stupne severe-severozápadne. Zavolajte Tota...Totoa... Totoata? Tota-tota? Totu-totu? *(Nespokojne potrasie hlavou)* Nie - neznie to dobre. Bartolomeo je fakt rozhodne lepšie meno. Zostanem pri ňom.

PAŤA: Vy ste - Bartolomeo?

BARTOLOMEO: *(postaví sa v lavóri do pozoru, zasalutuje)* Juan Bartolomeo, prvý kormidelník lode Santa Victoria. Osobne.

PAĽA: A čo tu robíte?

BARTOLOMEO: Bývam. Totiž - nebývam tu stále, len teraz. Inak cestujem. Vlastne tadiaľto len prechádzam.

PAĽA: *(už sa trochu upokojila a toto ju zaujalo. Prísadne si k Bartolomeovi bližšie)* Fíha? Takže vy cestujete? To vám závidím. Ja totiž strašne rada cestujem. Spoznávať nové krajiny, mestá, ľudí - to by sa mi páčilo.

BARTOLOMEO: Tak pozor - aby nedošlo k omylu. Ja neblúdím svetom len tak, pre zábavu, ale *(nakloní sa k nej a dôverne pošepká)* mám svoje poslanie.

PAĽA: *(vzrušene)* Poslanie?! No teda! A - kto vás kam poslal?

BARTOLOMEO: Nikto ma nikam neposlal. Ja sám som sa poslal. Nevieam, či ti to môžem prezradiť, ale... *(Skúmavo si ju poobzerá)* No - ale keď si jeho pravnučka, hádam by som aj mohol... Vieš držať jazyk za zubami?

PAĽA: *(usilovne demonštruje svoju schopnosť tak, že najprv vyplazí jazyk, potom ho stiahne za zuby, zuby pevne stihne. Potom ukazuje na pevne zovreté pery a huhle)* Mmm-m-m-m-..!

BARTOLOMEO: Vyzerá to zaujímavo... Dúfam, že sa z toho dostaneš...

PAĽA: *(urazene)* Práve som vám ukazovala, ako dokážem držať jazyk za zubami..

BARTOLOMEO: Aha - a ja, že to je nejaká choroba. Dobre teda - prezradím ti to. *(Stíši hlas)* Hľadám poklad - poklad kapitána Flinta. *(Čaká, čo to s Paľou urobí)*

PAĽA: *(ešte chvíľu s napätím očakáva, čo úžasného sa dozvie, ale potom sklamane)* Poklad koho?

BARTOLOMEO: Kapitána Flinta!

PAĽA: Nepoznám. Poznám Pätnásťročného kapitána - vlastne dnes už bude aspoň šestnásťročný, zoznámila som sa s ním asi pred rokom - ale o žiadnom Kapitánovi Flintovi som nepočula.

BARTOLOMEO: Čože? Ty nepoznáš legendárneho pirátskeho kapitána Flinta? Chceš povedať, že nepoznáš ani hrozného Kapitána Kida, slávneho Henryho Morgana, ba dokonca si ani nepočula ani o obávanom pirátovi Mansveldovi?

PAĽA: Nie. Kde bývajú?

BARTOLOMEO: Nikde nebývajú. Oni dokonca už ani nežijú. Ale *(zbožne)* ich sláva pretrváva, nech je im morské dno ľahké.

PAĽA: *(je strhnutá slávnostnou chvíľou a rovnako zbožne)* Nech je... *(Potom sa spamätá)* Tak moment - trochu sme odbočili. Pýtala som sa, kto ste a ako ste sa tu objavili. Tu, na mojej povale môjho domu. A prečo prekážate môjmu prádlu...

BARTOLOMEO: Toľko otázok naraz som nepočul od čias, keď nám žralok zožral piatich námorníkov. Aj vtedy vraj - kto bude drhnúť palubu, kto bude naťahovať plachty, kto bude brúsiť meče a či tomu žralokovi nebude zle. (*Zasnene*) Veru. Kapitán Flint sa vedel starať o druhých. Takí kapitáni sa dnes už nerodia.

PAĽA: To ale nevysvetľuje, čo tu robíte.

BARTOLOMEO: Som Bartolomeo, prvý kormidelník lode Santa Victoria.

PAĽA: To už som počula. Ďalej...

BARTOLOMEO: (*konšpiratívne jej šepká*) Kapitán Flint bol jeden z najslávnejších a najobávanejších pirátov, akých kedy táto zem a toto more nosili. A tiež aj jeden z najbohatších. Jedného dňa sa rozhodol, že svoj veľký poklad zakope, aby - až prestane vykonávať pirátske remeslo - mohol sa niekde ukryť a v tajnosti žiť ako bohatý, ale vážny občan. Nikto nevedel, kam všetko bohatstvo ukryl a keď jedného dňa zomrel, všetci si mysleli, že poklad kapitána Flinta je na veky stratený. Ale ja, Juan Bartolomeo, prvý kormidelník lode Santa Victoria, som našiel mapu, na ktorej je označené miesto, kde je poklad ukrytý.

Ticho. Paľa mlčí a s napätím, čaká, čo Bartolomeo ešte povie. Ten je podráždený malou odozvou svojho rozprávania a preto zvýšeným hlasom zopakuje záverečné slová:

BARTOLOMEO: ... som našiel mapu, na ktorej je označené miesto, kde je poklad ukrytý!!!!

PAĽA: (*sa spamätá*) To bol krásny príbeh. To ste si vymyslel sám, alebo ste ho videl v kine?

BARTOLOMEO: Nič som si nevymyslel. Všetko je úplná a čistá pravda.

PAĽA: Dobre teda. Máte mapu, poznáte miesto, poklad si môžete vyzdvihnúť - ale stále neviem, čo robíte tu, u mňa doma.

BARTOLOMEO: Chodím po svete a chcem dať znovu dohromady našu starú posádku - Jednorukého Jacka, Bradáča Josého, Hrbatého Billa, Pomalého Wolfganga, Koktavého Docka a všetkých ostatných.

PAĽA: A našli ste ich?

BARTOLOMEO: Aj našiel, aj nenašiel. Niektorí sú spráchnivení, ďalších aby človek vyťahoval spod mora... Strašne nerád sa rozprávam s utopencami. Neviem, o čom sa s nimi mám baviť. Len žblnkajú a tečie z nich voda. Bfrrf - hnus. Našiel som iba prapravnuka kapitána Flinta, ale ten je herec a o hľadaní pokladu nechcel ani počuť. Volal sa tuším Flint Eastwood.

PAĽA: Dobre - ale čo hľadáte tu, na mojej povale?

BARTOLOMEO: Hľadal som tvojho prapradeda. Tvoj prapradedo bol...

PAĽA: obávaný pirát?

BARTOLOMEO: (*váhavo*) No, bol obávaný - dá sa to tak povedať...

PAĽA: (*zasnene*) Môj prapradedo bol obávaný pirát... Takže ja som jeho obávaná praprapravnučka. Vlastne som praprapravnučka obávaného prapradeda. Vlastne prapiráta... Vlastne je to neveriteľné... Začína ma to zaujímať. (*Nahlas*) A čo ste vlastne chceli od môjho prapradeda?

BARTOLOMEO: Zobrať ho do posádky. Ako... (*Zahryzne si do jazyka*) Ako veľmi dôležitého člena. Ale pretože som ho tu nenašiel, asi pôjdem zas ďalej. (*Bolí lavór*).

PAĽA: (*pre seba*) Naša rodina nesmie zostať v hanbe. A prádlo? Ale čo – vysuší sa aj samo... (*Rozhodne sa*) Idem s vami!

BARTOLOMEO: Čože? Ty? A kam?

PAĽA: Hľadať poklad.

BARTOLOMEO: (*začne vyvádzať*) Poklad? Nieкто tu hovoril o poklade? Kde je poklad? Idem ho vykopať! (*Odkiaľsi vytiahne krompáč a začne sa rozhliadať, kam by ho zasekol*)

PAĽA: Čo - čo sa stalo?

BARTOLOMEO: (*zúrivo*) Nieкто tu hovoril o poklade. Kde je? Idem kopať!!!

PAĽA: Nie je nikde. To len ja som spomenula, že by som ho mohla ísť s vami hľadať.

BARTOLOMEO: (*zlomene*) To je strašné. Len čo počujem o poklade, už ho chcem vyhrabať. Hoci aj spod zeme.

PAĽA: (*sa rozhodne*) Dobre teda. Ja, praprapravnučka môjho prapradeda, známeho a obávaného piráta, postrachu morí a oceánov, idem s vami. Sľubujem, že dôstojne nahradím môjho prapradeda a budem rovnako pra-obávaná.

BARTOLOMEO: To ťažko. A navyše - ženy na palube pirátskej lode nemajú čo hľadať.

PAĽA: Môžem robiť plavčíka.

BARTOLOMEO: Pche. Plavčíka nepotrebujem. Plavčikmi sme krmili vorvane. Vždy na raňajky. Okrem toho – nikdy si nebola ani na mori.

PAĽA: Ale veľa som o mori čítala. A... a pochádzam z pirátskej rodiny!

BARTOLOMEO: Pirátskej? To by som netvrdil...

PAĽA: A vôbec - koľko máte námorníkov posádke?

BARTOLOMEO: (*sa zháči, začne počítat' na prstoch, ale nech robí čo robí, stále má vystrčený len jeden prst*) Napríklad – mňa...

PAĽA: A ešte..?

BARTOLOMEO: No – ešte mňa...

PAŤA: A ešte....???

BARTOLOMEO: Ešte – mňa a No tak dobre. Neteší ma to, lebo ženy nemajú na pirátskej lodi čo hľadať, ale keď nikto iný nie je poruke... (*Skúmavo si ju premeria*) Možno sa s tebou bude dať lepšie rozprávať ako s utopencami. Takže - obliekame sa. (*Na hlavu si dá klobúk, na plece vypchatého papagája. Pred zrkadlom sa presvedčí, ako mu papagáj na pleci sluší, potom pozrie do mapy*) Smer Kajmanské ostrovy.

PAŤA: Ale ako sa tam dostaneme? Lietadlom? Autom? Kraulom?

BARTOLOMEO: No dovoľ!?! Námorníci cestujú zásadne len loďou.

PAŤA: Ale kde vezmeme loď?

BARTOLOMEO: Práve sme na nej. Zdvíha sa severo-severozápadný vietor, takže natiahnuť plachtu a ideme.

Už počas dialógu sa začne ozývať svišťanie vetra, začínajú povievať rozvešané plachty a povala sa mení na loď.

PAŤA: (*drží sa sa trámu ako stožiara, žmúri oči pred vetrom*) To je neuveriteľné!

BARTOLOMEO: Nerozprávať! Nežasnúť! Posádka na svoje miesta!

PAŤA: Rozkaz, kapitán! Stehové a rahnové plachty spustené, rýchlosť dvanásť uzlov.

BARTOLOMEO: (*prekvapene otvorí ústa*) No - na začiatočníka to nie je zlé. (*Otrasie sa, znovu odmerane*) Netešiť sa, nerozprávať, držať sa!!! Plávame?

PAŤA: Oveľa viac, kapitán! Letíme!!! Vpred za pokladom!!

Tma

Druhý obraz

Zvuk otvárajúcej sa truhlice. Z nej vylieza Podo, Čierna brada vystrčený z truhlice pozorne načúva okoliu.

ČIERNA BRADA: Nepáči sa mi to. Celé sa mi to nepáči.

POGO: (*rozhladne sa*) Ja-ja si myslím, že je to tu celkom pekné. Mm-modré nebo, žltý piesok, (*pleskne sa po krku, potom pozrie na dlaň*) čierne ko-komáre... Kto to m-m-maľoval?

ČIERNA BRADA: Nikto nič nemaľoval, ty hlupák. Nanajvýš ti môžem vymaľovať jednu ja.
Nepáči sa mi niečo iné. Cítim v kostiach problémy.

POGO: *(sa nahne, akoby chcel preštudovať Čiernobradove kosti, potom radšej len vzdychne a stiahne sa)*

ČIERNA BRADA: Niečo visí vo vzduchu. Monzún to nie je, ani búrka, tajfún sme mali včera...

POGO: *(hádavo)* Vče-včera sme mali vyprázané ko-ko-kosové orechy. *(Plačlivo)* Skoro som si vy-vylomil zub. Vraj zdra-zdra-zdravá strava...

ČIERNA BRADA: Hm. Cítim nepríjemnosti. Ale odkiaľ môžu prísť? *(Nasliní prst a skúša vietor)* Čo mi povie môj verný Čierny havran? *(Z pod kabátu vyloví Čierneho havrana, zatrepe ním, priloží si ho k uchu. Keď sa nič nedeje, natočí ho kľúčom, havran sa rozškrieka alebo zamáva krídlami, prípadne predvedie oboje disciplíny)* Čože? Pirát? Nezmysel. Všetci už vyhynuli. Zostal som už len ja, pirát Čierna brada. *(Započúva sa do Havrana)* Ešte niekto z našej posádky? Ale kto? Blondák Fred sa utopil pri Madagaskare, Jednorukého Jacka zožral žralok, Kolíka Billa zas lev, keď sa s loďou plavil po Sahare, Pomalý Wolfgang a Hrbáč José odvisli na šibenici... *(Havranovi)* Kto by to ešte mohol byť? No jasné – tretí kormidelník Bartolomeo. Ten sa tu ešte niekde poneviera. A chce získať poklad starého Flinta. Vlastne – môj poklad, aj keď neviem, kde je. Ale Bartolomeo ho nesmie dostať. Nikdy! *(Spieva)*

NA STOŽIARI VLAJE ČIERNA VLAJKA

Na stožiari vlaje čierna vlajka
a na nej sú biele hnáty
skončili sme, kamoš, zhasla fajka
povedz čo ťa ešte trápi.
Povedz čo ťa v kútku duše hryzie
a starostí či máš more
Povedz čo hlavou práve beží
vrav kým ju máš ešte hore

R.:

Johó johohó
už sa pirát svojho meča chytá
Johó johohó

už sa pirát do tmy ponára

Nocou sa k nám ženie zástup lodí
a do tmy sa zlato blýska
berieme vždy všetko, čo sa hodí
a jedno je, kto čo získa
Diamanty, striebro, zlaté šperky,
konzervy aj čiernu smolu
To je jedno, malí a či veľkí,
hlavne že sme všetci spolu.

R.: Johó johohó...

Pod hladinou žralok potajomky
pilníkom si zuby brúsi
Ku dnu je len 1500 yardov
neviem, kto to ale skúsi.
Kapitán posledný rozkaz dáva
než padne do veľkej kade
Nikto ale živý neunikne
piráti sú totiž všade.

POGO: To-to bola krásna pesnička. O čom to bolo?

ČIERNA BRADA: (*premýšľa*) Takže starý Bartolomeo... Ak sa rozhodol vykopať poklad kapitána, Flinta, znamená to, že našiel jeho mapu. Nemilé komplikácie. Z toho vyplýva čo? Z toho vyplýva niekoľko vecí... Zabrániť Bartolomeovi nájsť poklad, ak by ho aj našiel, nedovoliť mu ho vykopať a ak by ho aj vykopal, zabiť ho. Ale zo všetkého najlepšie by bolo ukradnúť mu mapu a poklad si vziať.

POGO: (*lamentuje*) To-to-toľko vecí treba urobiť... Zabrániť, nedovoliť, zabiť, ukradnúť, vziať... (*zháči sa*) V tomto poradí?

ČIERNA BRADA: Je úplne jedno, v akom poradí, ale Bartolomeo sa nesmie dostať k pokladu, rozumieš, ty hlava dubová? Treba mu v tom zabrániť za každú cenu. Musíš použiť plán... Najlepšie by sa hodila stará pirátska finta Samá-ruka-samá-noha. (*Zasníva sa*) Prvý raz som ju použil na Krištofa Kolumbusa, keď chcel objaviť Indiu. A kde skončil? Cha-chá....

POGO: A-a - čo je to tá finta “sa-samá-ruka-sa-samá-noha”?

ČIERNA BRADA: Ty to nevieš?

POGO: Keď-keď sme sa v škole učili “sa-samá-ruka-samá-noha”, a-asi som chýbal...

ČIERNA BRADA: Takže máš najvyšší čas to dohnať. *(Meria ho krajčírskym metrom - výšku, rozpätie rúk, otvorené ústa a pod. Potom siahne do truhlice a začne vyťahovať chápadlá a vedrá)* Toto by bolo vhodné, aj toto *(skúmavo sa obzrie na Poga)* - a toto tiež. *(Navešia všetko na Poga, poodstúpi dva-tri kroky a odborným okom pozrie výsledok. Vhodné by bolo, keby celá inštalácia prebiehala zakryte, za nejakou plachtou - Pogovi vidieť len hlavu - aby sa prekvapenie v ďalšom obraze stalo dobre vypointovaným gagom).* Výborne, Pogo a teraz do práce... *(Zmizne v truhlici)*

POGO: *(lamentuje)* Ach, toľko pra-práce... To-toľko vecí treba urobiť... A kto to bude mať na krku? Za-zase len Pogo... Ach, úbohý Pogo, čo-čo si komu urobil, že sú na teba takí zlí? Ajajaj... *(mizne za Čiernou bradou)*

Zvuk škrípajúceho zámku truhlice, tma.

Tretí obraz

Paťa a Bartolomeo sú opäť na lodi. Vietor skučí, prádlo vlaje akoby to boli plachty, Paťa sa drží stožiara a pozerá do diaľky, Bartolomeo sedí na svojej stoličke, v ruke dáždník, nohy v lavóre, študuje mapu.

BARTOLOMEO: Vidiš niečo?

PAŤA: Všade len samé more. Kto ho vymyslel také veľké?

BARTOLOMEO: Nikto. Už také narodilo. A zem nevidíš?

PAŤA: Nie. Nerozpustila v tom mori?

BARTOLOMEO: Všetko je možné. Ale keď som naposledy pozeral do mapy, ešte tam bola.

Aha! (ukazuje zdialky Pati mapu)

PAŤA: Nič nevidím.

BARTOLOMEO: Ved' preto ti ju ukazujem. Eh - ženy na palube...

PAŤA: Už som celá mokrá a premrznutá. Nedalo by s tým niečo robiť? Cítim sa, akoby som týždeň bývala vo vodopáde.

BARTOLOMEO: Zaujímavé. Ja sa tu naopak cítim ako doma.

PAŤA: Ako je to možné?

BARTOLOMEO: Jednoducho. Ja mám svoj domov všade tam, kde si môžem položiť svoj lavór.

PAŤA: Preto ste morský vlk?

BARTOLOMEO: Samozrejme. Videla si niekedy suchozemského vlka s lavórom?

PAŤA: Nie. Ani v zoologickej záhrade. A tam majú všetko.

BARTOLOMEO: Vidiš - a predsa nemajú. Lavór im chýba.

Vchádza Pogo prezlečený za chobotnicu. Na chápادلách má zavesených niekoľko vedierok. Hanblivo sa šuchce na scénu a obzerá, či náhodou za ním nejde Čierna brada. Ten sa vkráda potajomky, aby videl, čo sa bude diať. Kým nasledujúce prebiehajú dialógy, nenápadne sa pokúša Bartolomeovi ukradnúť mapu. Môže sa o to pokúšať pomocou udice s háčkom alebo nejakým dlhým ramenom s kliešťami.

CHOBOTNICA: D-d-dobrý deň.

PAŤA: Dobrý deň. Vy ste kto?

CHOBOTNICA: Cho-chobotnica. Chobotnica Júlia, stará o-obyvateľka týchto m-m-morí.

PAŤA: A čo tu robíte?

CHOBOTNICA: I-išla som len tak. Pre maliny. Ma-macocha ma poslala.

BARTOLOMEO: (*podozrievavo*) Teraz, v zime? A na mori?

CHOBOTNICA: No - je to ve-veľmi zlá macocha. A-asi jedna z najhorších.

PAŤA: A to vás stále posielajú takto pre maliny?

CHOBOTNICA: Nie, len-len v stredu. V pondelok zas musím chodiť na ja-jahody.

PAŤA: To je hrozné!

CHOBOTNICA: Ž-že!?! Tak ja teda pô-pôjdem. (*Chce sa vzdialiť, ale do cesty sa jej na kolenách pripletie Čierna brada, ktorý ju výhražným gestom pošle späť. Chobotnica sa plavným oblúkom vracia na svoje pôvodné miesto*) Ho-hovorili ste, že je to hrozné?

BARTOLOMEO: Príšerné...

PAŤA: Priam neľudské.

CHOBOTNICA: Ďa-d'akujem vám - ste d-dobří ľudia. Viete poľutovať ú-úbohú chobotnicu....

Plávam celé dni a o maliny ani ne-nezavadím. Po-pochopiteľne - veď kto kedy videl r-r-rásť v mori maliny, ž-ž-že!?!

12 STRANA VYŇATÁ

PAĽA: Ešte raz o 180 stupňov? Ved' raz sme sa už otočili.

BARTOLOMEO: Neodvrávať! Poslúchať kapitánov rozkaz bez reptania.

PAĽA: *(necháľavo si mrmle pre seba)* Ale ved' to zas pôjdeme tým smerom, ako sme išli predtým...

BARTOLOMEO: Nereptať, nerebelovať! Keď kapitán prikáže loď obrátiť o 180 stupňov, tak treba loď obrátiť o 180 stupňov a je jedno, koľkokrát! Ideme!!!

Tma. Osvetlí sa len miesto, kde sú ukrytí Čierna brada a Pogo.

ČIERNA BRADA: Tak to by sme mali. *(Posmešne napodobňuje Bartolomea)* Plavčík, obrátiť kormidlo o 180 stupňov! A Kajmanské ostrovy sa vzdávajú a poklad tiež.

POGO: Dva-dvakrát.

ČIERNA BRADA: Čo dvakrát?

POGO: O-on to povedal dvakrát – o-obrátiť kormidlo o 180 stupňov! *(Počíta na prstoch)* Dvakrát 180 stupňov j-j-je 360 stupňov. To znamená...

ČIERNA BRADA: *(vystrčí hlavu nad zábradlie lode. Obzerá sa, nakoniec zúrivo)* To znamená, že sa zas vracajú. Ako je to možné? Mal si ich poslať opačným smerom. Si absolútne neschopný! Nie si použiteľný ani ako chobotnica!

POGO: *(pre seba)* To-to je možné. Keď sme sa učili v škole cho-chobotnicu, asi som chýbal...

Tma

Štvrtý obraz

Paľa a Bartolomeo sedia na palube, obaja majú nohy v lavóroch, vládne pohoda. Bartolomeo študuje ako obvykle mapy, Paľa sa opaľuje, nad sebou má rozložený slnečník.

PAĽA: Ako ste sa stali pirátom?

BARTOLOMEO: Jednoducho. Neučil som sa.

PAĽA: Aha?! Boli ste - *(v rozpakoch nevie ako by otázku formulovala)* hlúpy?

BARTOLOMEO: Nie. Mal som pevnú vôľu. Zaľal som zuby a nič som si nezapamätal.

PAĽA: Ani slovo?

BARTOLOMEO: Ani mäkké fň.

PAĽA: Vždy som obdivovala ľudí s pevnou vôľou.

BARTOLOMEO: Ďakujem. *(Spieva)*

PIRÁTOM SA ČLOVEK STÁVA

Ešte ako celkom malý chlapec
premýšľal som, čím tak môže byť
potajomky pokúšal sa na pec
vyskočiť

Predstavoval som, že to zo stožiara
pozerám sa z výšky na more
každú chvíľu loď že vynorí sa na
obzore

R.:

Pirátom sa človek totiž stáva
rastie na to celkom od mala
až susedom z toho bolí hlava
a rodina je zas zúfalá

A teraz som pirát – vládca mora
vysoký šesť stôp aj s klobúkom
a bez vody v čižmách cítim sa tak
nasucho

PAŤA: Môžete mi porozprávať o mojom prapradedovi?

BARTOLOMEO: *(ošáva sa)* Čo by si o ňom ešte chcela vedieť? Ved' som ti už všetko povedal.

PAŤA: Povedali ste, že bol obávaný pirát.

BARTOLOMEO: To som nepovedal.

PAŤA: Povedal. Ja som to počula.

BARTOLOMEO: Nepovedal som to celkom takto presne.

PAŤA: A čo ste teda povedali?

BARTOLOMEO: *(zahovára)* Už som ti ukazoval moje mapy?

PAŤA: Nie.

BARTOLOMEO: Tak sa pozri - toto všetko som zachránil z našej potápajúcej sa lode Santa Victoria. Mapa, ešte jedna mapa, ďalšia mapa, lodný denník, kurz prvej pomoci pre pirátov, naberačka, čajník, španielsky slovník, rajnica, francúzsky slovník, ešte jedna rajnica ...

PAĽA: To sú ale nádherné veci. Môžem si ich popozerať?

BARTOLOMEO: Samozrejme. Prezeraj si ich koľko len chceš... *(odchádza aj s lavórom do skrine, ktorá má nahrádzať kajutu)* Hlavne ak sa nebudeš vypytovať na toho tvojho prapradedu.

PAĽA: *(sa prehrabáva v listinách)* To je úžasné. A romantické. Mapa Severnej pologule, mapa Južnej pologule, mapa Východnej a potom ešte mapa Západnej pologule... Veľký čajník, malý čajník, čínske varešky... Lodný denník, šľahač, hriankovač, noviny z roku 1743, zo štvrtka. A toto je čo? Kuchárska kniha. Páni, ozajstná pirátska kuchárska kniha! Autor: Richard Dlhá ruka, zvaný tiež Richard Strašne Dlhá ruka. No teda... Čo to tu máme? Recepty... Ružová chobotnica na ukradnutom víne. Zaujímavé. Delové gule na taliansky spôsob. Veľmi neobvyklé. Diabolský guláš z nepriateľa; Zabijácke rezance s prstovou oblohou; Vyprážené uši s náušnicami a ananásom. Hm... Nájde sa tu všeličo. Alebo toto - Richardov Osviežovák. Tým by som mohla prekvapiť Bartolomea. Zdá sa mi byť v poslednom čase akýsi unavený. Ako sa to pripravuje? Vezmeme dva poháre kyseliny a lyžičku kobriejho jedu, pridáme jedného stredne veľkého potkana... Zvláštne zloženie, ale asi to tak má byť... Čo tam dáme ďalej? Dve lyžičky pušného prachu... Kde asi tak môže byť pušný prach? Aha - na policičke hneď vedľa pištoľného prachu. Ďalej tri veľké cesnaky, štyri ešte väčšie cesnaky a nakoniec ešte jeden obrovský cesnak - to asi kvôli lepšej chuti - potom prihodíme tri hrdzavé klince a miešame ich až do úplného rozpustenia.... Páni, to sú veci... *(Ako tak varí, nápoj v hrnci môže začať svietelkovať a hádzať farby)* Nakoniec do hrnca nahádzeme všetko, čo ešte nájdeme na lodi a na záver opatrne premiešame. Upozornenie. Nádobou sa nesmie príliš prudko hýbať, inak môže vybuchnúť. Hmm... To bude asi tá vitamínová bomba.

Už počas varenia sa v rohu scény chvíľami objavuje Čierna brada, ktorý opäť vyťahuje všelijaké rárohy, napríklad krídla, perá, farebný zobák a strká ich Pogovi. Pogo sa najprv bráni, ale nakoniec ich rezignovane prijíma.

BARTOLOMEO: *(vracia sa na palubu s ďalekohľadom)* Onedlho by sme mali vidieť zem.

PAĽA: Niečo som pre vás pripravila. *(Podáva mu pohár)*

BARTOLOMEO: Čo je to?

PAĽA: Osviežujúci nápoj. Richardov Osviežovák.

BARTOLOMEO: *(práve sa chcel napiť, pri posledných slovách s hrôzou odskočí)* Daj to preč!
Nech to okamžite z mojej lode zmizne preč!

PAĽA: Čo sa stalo?

BARTOLOMEO: Vieš, čo si uvarila?

PAĽA: Viem. Richardov...

BARTOLOMEO: Mlč! Nevyslovuj toto meno! *(Po chvíli sa upokojí)* Vieš, kto bol Richard Dlhá ruka? To bol tvoj - dedo! Áno - medzi pirátmi bolo mnoho mien, pred ktorými sa triasli najodvážnejší členovia posádok lodí, ale Richard Dlhá ruka bol z nich najstrašnejší. Áno - bol obávaný. Dokonca bol veľmi obávaný. Nie však pirát, ale - kuchár. Pred jeho kuchárskym umením si nebol istý nikto. A zo všetkých vecí, ktoré uvaril, bol Osviežovák najsmrteľnejší. Jediný, kto ho dokázal vypiť a prežil to, bol kapitán Flint. Ostatní piráti používali Richardov Osviežovák na leptanie pancierov a ničenie nepriateľských pevností.

PAĽA: *(konsternovane)* To je príšerné.

BARTOLOMEO: Je. A to si ho pritom ešte neochutnala

PAĽA: Nie. *(Strasie sa)* A dúfam, že ani neochutnám.

BARTOLOMEO: Tvojho deda sa tak báli, že mu úplne zakázali variť. Variť mohol len vtedy, ak sa piráti vzbúrili a kapitán Flint už nemal nič, čím by rebelov zastrašil. Vtedy stačilo zakričať: "Každý vzbúrenec bude za trest jesť jedlo Richarda Dlhej ruky," a bolo po vzbure. Aj ten najstrašnejší a najnemilosrdnejší námorník padol na kolena a prosil o milosť. Uf, taká to bola hrozná doba!

Na scénu medzitým vkráča Pogo prezlečený za vtáka (ťažko povedať akého). Za ním sa opäť vplíži Čierna brada.

VTÁK: *(prešľapuje z nohy na nohu a čaká, kým si ho Paľa a Bartolomeo všimnú)* Krá-krá.

PAĽA: *(pre seba)* Vedela som, že pochádzam z významnej rodiny, ale že až z tak významnej, to som teda netušila. Obávaný kuchár - to znie ešte lepšie ako obávaný pirát. Strašných pirátov boli stovky, ale strašný kuchár bol len jeden! Ach, prapradedo - aká som len šťastná! *(K Bartolomeovi)* A čo má robiť s týmto... nápojom?

BARTOLOMEO: Znič ho, zahod' - to je jedno. Len nech už je preč! *(Odíde)*

PAĽA: *(rozoženie sa, aby nápoj hodila cez palubu, potom si to však rozmyslí)* Ale to by bolo škoda. Vyhadzovať hocičo je škoda. Čo ak príde povedzme kapitán Flint? Čím ho ponúknem? Džúsom? Chlebom a soľou? Kofolou? Nie - Osviežovák sa nám môže ešte niekedy zísť.

VTÁK: *(zakašle, aby na seba obrátil pozornosť)* Ho-hovorím - krá-krá!

PAĽA: *(nežne)* Kto nás to navštívil? Aha - vtáčik letáčik. Ale aký si ty vlastne vták?

VTÁK: *(v rozpakoch)* Tu-tuším čajka.

PAĽA: Čajka? Hm... Čajku som si predstavovala inakšie. S bielym perím a oranžovým zobáčikom.

VTÁK: *(bezradne sa prezerá)* Tak teda asi – o-o-orol. Alebo m-m-oriak?

PAĽA: Si akýsi popletený.

VTÁK: T-to my morskí orli občas by-bývame.

Vták si sadne k Pati, prehodí nohu cez nohu a obaja mlčia. Vták v rozpakoch pohupuje nohou.

VTÁK: Plávame, plávame?

PAĽA: Ja plávam. Ty predsa lietaš, nie?

VTÁK: Aha!?! To je f-fakt. Za-zabudol som. Hm... *(Ďalej rozpačito húpe nohou, prípadne preberá krídlami)* A kam ty plávaš?

PAĽA: To je tajné. Ale malo by to byť na Kajmanské ostrovy. Ak ich vôbec nájdeme.

VTÁK: Ééé - pýtala si sa cho-cho-chobotnice? Vraj pozná cestu. A-aspoň sa tak ho-hovorí...

PAĽA: O chobotnici mi ani nevrav! Takmer nás takmer poslala na opačnú stranu. Keby som ju mala po ruke, krk jej vykrútim!

VTÁK: *(chytí sa v hrôze za hrdlo. Chce sa stratíť, ale Čierna brada mu výstražne ukazuje, že má pokračovať. Nervózne sa obzerá okolo seba, ale keď mu Čierna brada ukáže prstom dohora, tak najmä po nebi.)* Búrka.

PAĽA: Čo za búrka? Aká búrka zase?

VTÁK: Blíži sa strašná b-búrka. A všetko zmetie. My-y vtáci to po-poznáme.

PAĽA: A to mi hovoríš len tak? Že ide strašná búrka? Čo si to ty za vtáka?

VTÁK: *(preštuduje sa)* Tu-tuším čajka... Vlastne nie, nemám oranžový zo-zobáčik. Tak asi o-orol. Tatranský.

ČIERNA BRADA: *(zúrivo našepkáva)* Morský! Si morský!!

VTÁK: Pardón – m-m-morský...

PAĽA: Ale to sú hrozné veci, čo mi tu hovoríš. Musím ísť rýchlo za Bartolomeom.

VTÁK: U-už je neskoro. Ba-bartolomea nenájdeš, búrka priletí, loď sa po-potopí a aj taký dobrý vták, ako ja, príde o zo-zobák. *(Pozrie sa do príručného zrkadielka, ktoré vyloví zpod krídla)* O ž-ž-žltý zobák.

PAĽA: *(začne panikáriť)* Ale čo mám robiť? Čo mám teraz robiť?

ČIERNA BRADA: *(už to nemôže vydržať a našepkáva Pati)* Otočiť kormidlo a zmiznúť.

VTÁK: Ja-jasne. Otočiť kormidlo a zmiznúť. *(Ukazuje palcom na Čierneho bradu, ktorý sa však medzitým zas schová)* M-má úplnú pravdu.

PAŤA: *(vrhne sa ku kormidlu a zúrivo ním otáča)* Námornícka zásada číslo jedna - keď ide búrka, treba jej uhnúť z cesty! Námornícka zásada číslo dve - keď uhýbaš búrke z cesty, tak čo najrýchlejšie, najlepšie okamžite!

VTÁK: *(pozerá do diaľky a krídlom si cloní oči)* Ešte s-s-stále sme v búrke v ceste. Toto neskončí do-dobre. Všetci fakt prideme o zo-zobák.

PAŤA: Aj ja?

VTÁK: *(mlčky vytiahne zrkadielko a nastaví ho Pati, aby sa pozrela)*

PAŤA: Aj ja...

VTÁK: *(posmeľovaný Čiernou bradou)* Éééé - nevyzerá to do-dobre. Stále to n-nevyzerá dobre... *(Stále toto opakuje a pritom s Čiernou bradou cúvajú zo scény)*

PAŤA: Veď robím, čo môžem. Pomóc. Všetci tu zahynieme.

BARTOLOMEO: *(pribehne)* Čo tu zas vyvádzaš?

PAŤA: Uhýbam búrke z cesty.

BARTOLOMEO: Komu? Búrke? A kde vidíš búrku?

PAŤA: Na nebi. Tam...

BARTOLOMEO: *(študuje nebo)* O tom by som musel niečo vedieť. Žiadnu búrku nevidím.

PAŤA: Ale veď - hovoril mi o tom vták.

BARTOLOMEO: Aký vták? Čo za vtáka?

PAŤA: Čajka. Totiž moriak. Vlastne orol tatranský... Morský... Morský tatranský... Asi...

BARTOLOMEO: Že rozprávaš úplné nezmysly, to mi nevadí. Ale že loď si celkom vychýlila z kurzu, to už mi vadí. Okamžite kormidluj späť. Aha, pozri sa tam. Čo vidíš? *(Kým sa rozpráva s Paťou, Čiena brada sa mu opäť pokúša vziať mapu z vrečka napríklad predĺženou rukou. Pritom mu Bartolomeo, len tak mimovoľne, stúpi na ruku, takže Čierna brada sa s bolestivým výrazom musí stiahnuť zo scény)*

PAŤA: Zem! Vidím zem!!

BARTOLOMEO: Zoznámte sa - Kajmanské ostrovy...

Piaty obraz

ČIERNA BRADA: Nič nevieš, na nič sa nehodíš. Pošlem ťa pre jedlo, ty prinesieš hrdzavú kotvu. Pošlem ťa niečo uloviť, a ty prídeš s tým, že v džungli ti nechceli nič predať. Povedz mi - načo ťa mám?

POGO: Ja n-neviem. Vy áno?

ČIERNA BRADA: Mlč! Za posledný týždeň som ti dal jedinú úlohu - zabrániť starému Bartolomeovi a tej jeho plavčičke, aby sa dostali na Kajmanské ostrovy. Je to tak?

POGO: *(celý rozžiarený)* V-v-vy máte úžasnú pamäť, a-admirál!

ČIERNA BRADA: Bolo mi jedno, ako to spravíš, ale mal si ich zvieŕ z cesty. Urobil si to?

POGO: *(premýšľa)* Ne-neviem. Môžem využiť pomoc d-divákov? Alebo priateľa na t-t-telefóne?

ČIERNA BRADA: Neurobil si nič z toho, čo som ti prikázal. Teraz ti ukážem ja, ako sa to robí...

POGO: *(stuhne a nepohnute civí na Čiernu bradu)*

ČIERNA BRADA: Čo tak pozeráš?

POGO: Ho-hovorili ste, že mi ukážete, a-ako sa to robí. A-ako sa to robí?

ČIERNA BRADA: Premaskujem sa za strom!

POGO: Úžasný na-nápad. To mne by nenapadlo. Bu-budete jarný strom alebo j-jesenný?

ČIERNA BRADA: Čo sú to za hlúpe otázky?

POGO: Le-lebo ak budete jesenný, tak z vás musia opadať ša-šaty. Nebudete sa hanbiť?

ČIERNA BRADA: Dobre teda, budem jarný, ak máš mať z toho problémy. *(Zaujme statickú polohu košatého stromu)*

POGO: Do-dobre - vy budete strom a ja budem ako vták se-sedieť na vašom konári. Teda ru-ruke. Už idem. *(Začne sa mu škriabať na ruku)*

ČIERNA BRADA: Aúú! Okamžite zlez dolu! Zmizni, potvora. Kšá! Kšá!! *(Odchádza)*

POGO: Byť vtákom nikdy nie je dobrý na-nápad. Možno keby som bol prezlečený za lienku, nič by ne-nepoznali. Fa-fakt - mal som byť radšej lienka se-sedembodková. A možno na začiatok by stačilo aj š-š-štvorbodková. A-a-alebo trojbodková? A-a-alebo iba dvojbodková...?*(Tiež odchádza)*

Tma

Šiesty obraz

BARTOLOMEO: Pristáli sme!

PAĽA: Chvalabohu. Už sa mi o mori aj snívalo. Takže ideme pre ten poklad?

BARTOLOMEO: *(schyťí krompáč a začne zúrivo hľadať)* Poklad? Nieкто hovoril o poklade?
Kde je poklad?

PAĽA: Zatiaľ nikde. To len ja som spýtala.

BARTOLOMEO: *(depresívne)* Keď počujem slovo "poklad", neviem sa udržať.

PAĽA: Už by ste ho asi mali nájsť. Táto neistota škodí vášmu zdraviu. A nervom. A aj zdraviu.

BARTOLOMEO: *(sklesle)* A tiež nervom.

PAĽA: Veru. A nezabudnite, že aj zdraviu. Takže pôjdeme na breh?

BARTOLOMEO: Samozrejme. Obliekame sa... *(Na hlavu si dá klobúk, na plece vypchatého papagája. Pred zrkadlom sa presvedčí, ako mu papagáj na pleci sluší, potom sa zháči)*
Dnes je slávnostná príležitosť. Musím sa obliecť sviatočne. *(Zloží papagája z pleca a nasadí si iného, s veľkými perami a žiariaceho farbami. Opäť pozrie do zrkadla a je spokojný)* Môžeme ísť.

PAĽA: *(už stojí pripravená s lavórom pod pazuchou a to ju inšpiruje k otázke)* Nezabudli ste na lavór?

BARTOLOMEO: Máš pravdu – necítil by som sa tam ako doma. *(Vezme lavór pod pazuchy, slnečník cez rameno)* Ideme!

Bartolomeo a Paľa kráčajú po pobreží, z boku sa priplichtia Strom a Vták. Strom stuhne, Vták sa posadí k jeho úpätiu. Bartolomeo zostane pred Stromom stáť, pozerá do mapy.

BARTOLOMEO: Podľa mapy by sme mali prísť k starému stromu. Aha, tu je. Výborne. Takže sme na dobrej ceste.

PAĽA: To je ale zvláštny strom.

BARTOLOMEO: To je strom kapitána Flinta. Podľa mapy jeho konáre ukazujú smer k pokladu.

STROM: *(ako mávnutím prútiku preskupí svoje konáre tak, že ukazujú presne opačným smerom)*

BARTOLOMEO: *(zopakuje tým istým tónom, ako pred chvíľou Paľa)* To je ale zvláštny strom...

STROM: *(hádamo)* Stromy kapitána kapitána Flinta sú vždy zvláštne...

VTÁK: Aj-aj vtáci sú zvláštni... Teda – vtáci ka-kapitána Flinta...

BARTOLOMEO: Aha, prepáčte. Zabudol som... *(Ďalej pozerá do mapy)* Takže to máme fakt ísť na opačnú stranu?

STROM: *(máva konármi daným smerom, potom)* Samozrejme. Veď ukazujem, že tam...

BARTOLOMEO: Nechápem to – bol by som ochotný sa hádať, že sme mali ísť tam. *(Ukazuje opačným smerom)*

STROM: Nerozumieš tomu, tak sa nehádaj...

VTÁK: Ne-nehádaš tomu, tak sa ne-nerozumieš...

STROM: Mlč!! *(Oženie sa po Vtákoví haluzou)*

BARTOLOMEO: No nič – mapa má asi pravdu. Jasne sa tu píše, že treba ísť tým smerom, ako ukazujú konáre stromu. Tak poďme... Aj keď sa mi to nezdá... *(Odchádzajú)*

STROM: Vyhrali sme – vidíš, ako sa to má robiť... A poklad je náš.

VTÁK: Vi-vidím, ale aj tak nič n-n-nevidím... Kde je po-poklad?

STROM: Vydrž! A nehádaj sa! Nie si schopný vidieť poklad, ani keby si ho mal pred nosom...

VTÁK: Ja nemám n-nos, ja mám teraz zo-zobák.

STROM: Ani keby si ho mal pred zobákom, tak ho neuvidíš... *(Odchádzajú)*

Siedmy obraz

PAŤA: Už sa tu motáme aspoň pol dňa a čo mám z toho?

BARTOLOMEO: Hľadáš poklad.

PAŤA: Ja mám skôr pocit, že vy hľadáte cestu.

BARTOLOMEO: To je pravda. Už aspoň pol dňa.

PAŤA: Obišli sme celý ostrov a tuším sme sa zas dostali tam, kde sme boli na začiatku.
K stromu.

BARTOLOMEO: Vyzerá to tak. Lenže žiaden strom tu nie je. Zvláštne.

PAŤA: Veľmi zvláštne.

BARTOLOMEO: Takže teraz môžeme ísť tým smerom, kam som pôvodne chcel ísť. Než nás ten zvláštny strom poslal na opačnú stranu.

PAŤA: Nebolo vám to trochu čudné?

BARTOLOMEO: Bolo. Veľmi.

PAŤA: A ten strom nebola tá jediná zvláštna vec. Spomínate si napríklad na chobotnicu? Aj tá nás poslala na druhým smerom. Alebo čajka-moriak-morský orol... Ten tiež...

BARTOLOMEO: Bolo to naozaj nezvyklé, ale teraz sme už TU! Podľa mapy sme priamo na mieste, kde kapitán Flint zakopal....

PAŤA:POKLAD!!!

BARTOLOMEO: Áno! Kde je môj krompáč? Idem kopat'!!!

Zboku sa vynorí Čierna brada a Pogo.

ČIERNA BRADA: Omyl, Bartolomeo. Nič sa kopat' nebude.

POGO: F-fakt nič... A-ani trochu....sa n-nebude...

PAŤA: Kto je to?

BARTOLOMEO: Síce nerád, ale musím ti predstaviť piráta Čiernu bradu, okrem mňa posledného živého člena z posádky kapitána Flinta. Myslel som, že sa utopil niekde v Tichom oceáne..

ČIERNA BRADA: Ako vidíš, som živý až až.... Kopat' sa nebude!

BARTOLOMEO: Ale bude. Poklad je môj...

ČIERNA BRADA: Dovoľ, aby som sa zasmial. Ha-ha-ha! Ako si môžeš namýšľať, že ty, tretí kormidelník

BARTOLOMEO: *(nesmelo protestuje)* ...prvý...

ČIERNA BRADA: Povedal som – tretí kormidelník lode Santa Victoria! Teda, ako si môžeš namýšľať, že nejaký tretí kormidelník a akási štvrtá pravnučka obyčajného prvého lodného kuchára získajú poklad kapitána Flinta?

PAŤA: Tak to si vyprosujem – môj prapradedo nebol obyčajný, ale obávaný lodný kuchár. Aha, aj kuchársku knihu napísal.... Takú hrubú a tiež obávanú....

ČIERNA BRADA: Poklad, milý Bartolomeo, patrí mne....

BARTOLOMEO: Mne...

ČIERNA BRADA: Mne...

POGO: *(nesmelo)* M-mne...

ČIERNA BRADA a BARTOLOMEO: Ty mlč!!!

POGO: A-áno, prosím...

ČIERNA BRADA *(ospravedlňujúco sa obráti na Paťu)*: Prepáčte, prerušili nás. O čom sme to hovorili?

PAŤA: Že komu patrí ten poklad...

ČIERNA BRADA: Aha, už viem... MNE!

BARTOLOMEO: Pardón - MNE!!! To by si si ho musel najprv vybojovať.

ČIERNA BRADA: Takže boj?

BARTOLOMEO: Boj!

Bartolomeo a Čierna brada vytiahnu zbrane a krúžia okolo seba, dýky v zuboch, meče a pištoly v ruke.

POGO: *(podíde k Pati a dôverne jej ukáže na seba a na ňu)* Aj my... boj! Do-dobre? Dúfam, že máš č-č-čas...

PAŤA: *(k obom pirátom)* Tak dost! Okamžite prestaňte.!

Piráti ju ignorujú a začínajú už šermovať.

PAŤA: Čo mám robiť? Veď úbohý Bartolomeo nemá proti tomu strašnému pirátovi ani najmenšiu šancu.

POGO: Čo-čo keby sme sa po-porozprávali a počkali, ako sa to všetko s-skončí? Ja momentálne mám ch-chvíľu voľna. A ty?

PAŤA: Musím niečo vymyslieť. Mysli! Mysli, ty hlava dubová! Už som z toho celá unavená – keby tu bola aspoň voda na osvieženie. Alebo... OSVIEŽOVÁK!!! *(Vytiahne fľašku s nápojom)* Ááá - páni, niečo tu pre vás mám! Nechcete sa trochu občerstviť? *(Otvorí zátku)*

ČIERNA BRADA: *(padne na kolená)* Ach nie! Zľutujte sa, vznešená kuchárova vnučka, vlastne prakuchárova pravnučka – všetko, len toto nie...

BARTOLOMEO: *(tiež padne na kolená)* Vždy som sa choval k tebe slušne...

POGO: *(rozhlíadne sa okolo seba, potom sa pripojí)* Ne-neviem síce, o čo tu ide, ale aj ja poprosím o z-zľutovanie....

PAŤA: Funguje to – vďaka ti, prapradedo, nevedela som, aký si bol významný kuchár! *(posmešne)* Nechcela som vám ublížiť – len som vás chcela ponúknuť dobrým nápojom *(Ide k Čiernemu bradovi, ten pred ňou ustupuje)*

ČIERNA BRADA: Ste horšia ako – ako kapitán Flint!

PAŤA: Páni – to je vyznamenanie. Horšia ako kapitán Flint. Keď to budem doma rozprávať.... *(spamätá sa)* Ale teraz už dost. Nie sme tu na to, aby sme sa strašili, ale aby sme našli poklad.

BARTOLOMEO: Poklad! Kde je poklad? Ideme kopat' poklad!!

ČIERNA BRADA: Prestaň – teraz tu ide o život.

PAŤA: Asi by sme sa mali dohodnúť.

BARTOLOMEO a ČIERNA BRADA: Dohodnúť?

POGO: To-to je ono. Do-dohodnime sa, že sa d-dohodneme.

PAŤA: Ak je pravda, že poklad kapitána Flinta bol veľký...

ČIERNA BRADA: Pche – veľký?

BARTOLOMEO: Obrovský, moja milá - obrovský!

PAŤA: To je ešte lepšie. Ak bol teda poklad kapitána Flinta naozaj taký obrovský, nebude problém sa oň podeliť.

BARTOLOMEO: (*zarazene*) Ale čo... Kto to kedy počul? Pirát a má sa deliť sa o poklad?

ČIERNA BRADA: Fakt. Čo je to za nezmysel? Pirát musí zabíjať, krahnúť a lúpiť a nie sa deliť. Tu nie sme na trhu, ani v školskej jedálni.

ČIERNA BRADA: Ved' by sa nám všetci smiali.

BARTOLOMEO: To môžeme ísť rovno háčkovať svetre...

ČIERNA BRADA: a šály...

BARTOLOMEO: ...a rukavice...

POGO: ... a to-topánky...

ČIERNA BRADA a BARTOLOMEO: Mlč!

PAŤA: (*mlčky ukáže Osviežovák*)

BARTOLOMEO: (*neochotne*) Tuším sa tu niečo hovorilo o delení pokladu...

ČIERNA BRADA: (*rovnako neochotne*) Aj mne sa také čosi zdalo...

POGO: A ho-hovorilo sa, že sa do-dohodneme....

ČIERNA BRADA a BARTOLOMEO: Mlč!

PAŤA: Takže poďme kopať.

Bartolomeo a Čierna brada neochotne simulujú kopanie, až zrazu na niečo natrafia

BARTOLOMEO: Niečo vidím!

ČIERNA BRADA: Žeby poklad?

BARTOLOMEO: Pomaly. Opatrne....

PAŤA: (*pozerá im cez plece do jamy*) Ak je v tom vrecku poklad, tak nie je až taký obrovský...

POGO: To-to je fakt. Obrovský je trochu vä-väčší.

ČIERNA BRADA: Rýchlo to rozviaž!

BARTOLOMEO: (*snaží sa ukryť obsah pred Čiernou bradou, ale nedarí sa mu to. Nakoniec vyťahuje veci von*) Kostí...

PAŤA: (*s hrôzou*) Ľudské?

25 STRANA VYŇATÁ

BARTOLOMEO: *(skúša, nakoniec začne žialiť s tanečnými prvkami a strhne aj Čiernu bradu)*

V živote sa mi tak dobre neplakalo. Ajajajaj!!!!

PAŤA: *(nervózne zisťuje, že na ňu niečo kvaplo)* Neviem, či piráti majú také veľké slzy, alebo začína pršať.

BARTOLOMEO: *(pozrie na nebo)* Hrom do duba! Teraz je to naozaj búrka!

ČIERNA BRADA: *(tiež pozrie na nebo)* Nemýľte sa - je to oveľa horšie. Ide búrka s tajfúnom!

POGO: Ta-taký tanec nepoznám. Ale skúsiť ho môžem *(zmení tanečné kroky do rytmu zdvíhajúceho sa vetra a hrmenia)*

PAŤA: Preboha! Čo máme robiť?

BARTOLOMEO: *(priskočí na hradu k Pati)* Držať sa!

PAŤA: Čože?

BARTOLOMEO: Musíme sa držať!

PAŤA: Ako?

BARTOLOMEO: Pevne!!

PAŤA: Bartolomeo, čo sa deje? Všetko sa okolo nás krúti! Stromy, konáre, vetve - všetko lieta...

BARTOLOMEO: Drž sa, ako len vládzeš!

ČIERNA BRADA: Bartolomeo, pomôž! Nenechávaj nás tu, lebo zomrieme!

POGO: F-fakt... Zo-zomrieme!!

PAŤA: Musíme im pomôcť!

BARTOLOMEO: Tu sa už nedá nič robiť! Tajfún je príliš silný a možno neprežijeme ani my!

Pevne sa drž! Vietor nás unáša! Á-á-á-á-á...!!

PAŤA: To je príšerné! To už by som radšej bola doma na povale a vešala tam prádlo! Pomóc!!!

Búrka, blyskanie sa, skučanie vetra, pršanie dažďa, nakoniec tma a ticho.

Ôsmy obraz

Paťa a Bartolomeo sú späť na povale. Paťa sedí zabalená v deke, Bartolomeo ako v prvom obraze – nohy v lavóre, listuje v starej mape.

PAŤA: Kde som?

BARTOLOMEO: Doma. Na povale.

PAŤA: Ako som sa sem dostala?

BARTOLOMEO: *(len pokrčí plecami a prevráti list)*

PAŤA: To je neuveriteľné. Ešte pred chvíľou som bola na nejakých Kajmanských ostrovoch, hľadala som poklad, bojovala s pirátmi a s búrkou... A teraz som zrazu tu, doma, na svojej povale... Nechápem to...

BARTOLOMEO: Musíš všetko chápať?

PAŤA: Rada by som... Nevie, ako som sa mohla tak rýchlo prejsť tisíce kilometrov – z ostrova uprostred oceánu na túto povalu...

BARTOLOMEO: Kto vie – možno si sa za celý ten čas z povale ani nepohla.

PAŤA: A čo mala znamenať tá loď, a džungla, a uragán...?

BARTOLOMEO: Kto vie... Možno nič z toho neexistovalo a to len ty máš veľkú fantáziu...

PAŤA: Ale veď ste tam boli so mnou aj vy....

BARTOLOMEO: No - možno máme veľkú fantáziu obaja....

PAŤA: *(zamyslí sa)* Takže poklad kapitána Flinta sme nenašli.

BARTOLOMEO: Nie. Dnes nie je sviatočný deň, takže sa budem musieť obliecť do bežného obleku. *(Odloží klobúk a farebného papagája na svojom pleci vymení za obyčajného, vyplznutého. Pozrie do zrkadla, ako mu svedčí a spokojne si pričeše vlasy)* Tak – to by sme mali.

PAŤA: To by sme teda mali. Skončilo sa dobrodružstvo a exotický výlet, ja teraz musím ešte rozvešať a vysušiť prádlo, poupratovať izbu, navariť... Ale čo budete robiť vy?

BARTOLOMEO: O mňa sa starať nemusíš. Mám nový plán. Idem hľadať poklad piráta Morgana.

PAŤA: Vážne. A viete, kde je?

BARTOLOMEO: Našiel som mapy piráta Morgana a je na nich nakreslené miesto, kde je poklad ukrytý. *(Vylezie z lavóra, strčí si ho pod pazuchu, na plece dá slnečník a je pripravený na cestu)* Ak mapa neklame, tak musím ísť juhovýchodným smerom, okolo tamtoho stĺpu.

Z tmy vybehnú Pogo a Čierna brada, preoblečení za netopiere.

1. NETOPIER: Do-dobrý deň. Po-počul som, že chcete ísť na j-j-juhovýchod.

BARTOLOMEO: Správne. Na juhovýchod.

1. NETOPIER: Len-lenže j-j-juhovýchod je tamtým smerom.

BARTOLOMEO: *(zneistie)* Vážne? *(pozerá do mapy)* A ja by som prisahal, že juhovýchod je tam *(ukáže na opačnú stranu)*

1. NETOPIER: N-nie. Verte n-netopierom...

2. NETOPIER: *(úlisne)* Ak chcete, môžeme vás kúsok odprevadiť. My netopiere to tu poznáme...

BARTOLOMEO: Tak to by ste boli veľmi láskaví...

2. NETOPIER: *(úlisne)* Ale to je predsa samozrejme...Pozor na tento schodík.... Zohnite hlavičku... Nie, nevracajte sa, lebo tu naozaj zabľúdate...

PAŤA *(zostane sama)*: Zvláštny svet. Ale pekný. *(Uvidí čosi na zemi)* Aha, mapa. Čo je tu vyznačené – poklad piráta Nicka Drakea? Žeby som sa tam išla pozrieť? Iba na chvíľu – veď je to len kúsok odtiaľto. A mohla by som možno aj navariť niečo podľa receptu môjho pra-pradeda. Napríklad Pirátske rebierko na hrášku... Alebo Tajomstvo Zúrivého Williama na čínsky spôsob...*(zvuk vrtuľníka z prvého obrazu)* Nie! To je iný príbeh! *(Spieva)*

URČITE SA TI NIEKEDY SNÍVA

Určite sa ti niekedy sníva
o cestách do neznáma
Aj by si išla, aj to tak býva,
že zostaneš zrazu sama.
Nikdy sa nedá dopredu vedieť
kedy je správna chvíľa
a preto radšej zostaneš sedieť
a k dverám je zas mĺa
a k dverám je zas mĺa

Až sa ti zachce zodvihnúť z kresla
urob to radšej rýchlo
a nevšímaj si, čo niekde v dialke
zakvílilo a kýchlo
Možno sa práve pirát už budí

a obúva si čierne čižmy.
Nebudem viacej strašiť už ľudí
to iste prepáčiš mi
to iste prepáčiš mi.

K o n i e c

© *Miloš Janoušek*